Poznań, dnia 14 lutego 1948 r.

POZNAŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 4

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

36

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 13 września 1947 r.

o zatwierdzeniu instrukcji w sprawie udzielenia koncesji na zarobkowy przewóz osób dorożkami samochodowymi.

§ 1.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 22 marca 1933 r. o zarobkowym przewozie osób pojazdami mechanicznymi w obrębie gminy miejskiej (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 273) zatwierdzam załączoną instrukcję w sprawie udzielania koncesji na zarobkowy przewóz osób dorożkami samochodowymi w obrębie gminy miejskiej, wydzielonej z powiatowego związku samorządowego.

§ 2.

Przepisy załączonej instrukcji mają odpowiednie zastosowanie przy udzielaniu przez właściwe władze koncesji na zarobkowe przewozy osób dorożkami samochodowymi w obrębie gminy miejskiej niewydzielonej z powiatowego związku samorządowego.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji:
(—) inż. Rabanowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 13. IX. 1947 r. (Dz. T. i Z. K. Nr 19, poz. 127).

INSTRUKCJA

w sprawie udzielania koncesji na zarobkowy przewóz osób dorożkami samochodowymi w obrębie gminy miejskiej, wydzielonej z powiatowego związku samorządowego.

1. Na wykonanie zarobkowych przewozów dorożkami samochodowymi w obrębie gminy miejskiej, należy uzyskać koncesję.
2. Dorożki samochodowe przeznaczone są do:
   1) dokonywania przewozów nieregularnych, tj. na żądanie a nie wg rozkładu, przy czym należności za przewóz są pobierane wg taryfy obliczonej za wynajem dorożki a nie za wynajem miejsca w niej;
   2) oczekiwania na wynajem ich na ulicy lub placu miasta.
3. Koncesje na dorożki samochodowe wydaje zarząd gminy miejskiej wydzielonej z powiatowego związku samorządowego, na której obszarze przewozy mają być dokonywane.
4. Dorożki samochodowe wykonywują przewozy zasadniczo w obrębie gminy miejskiej. Mogą one jednak dokonywać przewozów poza obrębem gminy doraźnie, lecz również wg taryfy za wynajem całej dorożki.
5. Koncesje na przewóz osób dorożkami samochodowymi uzyskać mogą osoby fizyczne lub prawne, których zawodem lub zadaniem jest wykonywanie zarobkowego przewozu samochodami. Zarząd gminy miejskiej zamierzający we własnym zakresie uprawiać zarobkowy przewóz powinien w tym celu utworzyć specjalne przedsiębiorstwo i uzyskać zatwierdzenie jego statutu przez właściwą władzę samorządową. O ile o koncesje ubiega się osoba fizyczna, sama kierująca dorożką, winna oną wykazać się posiadaniem zawodowego prawa jazdy oraz znajomością miasta, na terenie którego będzie prowadzić przewozy.
6. Zarząd gminy miejskiej może wydać koncesję jeżeli uzna, że osoba ubiegająca się o koncesję posiada odpowiednie kwalifikacje do prowadzenia przedsiębiorstwa przewozowego, jeżeli stwierdzi, że posiada własne odpowiadające przewozowi pojazdy mechaniczne lub dostateczne środki finansowe do nabycia samochodu oraz jeżeli uzna, że posiada dostateczne środki finansowe do należytego spełnienia obowiązków przewoźnika.
7. Zarząd gminy miejskiej za czynności w zakresie wydawania koncesji, będzie pobierał na rzecz gminy opłaty ustalone statutem opłat administracyjnych.
8. 1) Nadzór nad gospodarką motoryzacyjną w gminach miejskich na terenie województwa sprawuje urząd wojewódzki (wydział komunikacyjny). Nadzór nad taką gospodarką w m. st. Warszawie i m. Łodzi sprawuje Ministerstwo Komunikacji.
   2) W razie stwierdzenia wydania nadmiernej ilości koncesji, nieuzasadnionej miejscowymi potrzebami gminy, urząd wojewódzki (wydział komunikacyjny) może po osiągnięciu opinii właściwej izby przemysłowo-handlowej oraz związku zawodowego transportowców wystąpić do Wojewódzkiej Rady Narodowej o ustalenie

górnej granicy ilości dorożek samochodowych, jaka może być dopuszczona do ruchu na terenie danej gminy miejskiej.

9. 1) Taryfę opłat za przewóz dorożkami samochodowymi ustala zarząd gminy miejskiej.
 2) Taryfa powinna zawierać:
  a) opłaty za wynajem dorożek samochodowych;
  b) warunki umowy o przewóz;
  c) wszelkie dane potrzebne do obliczenia należności przewozowych;
  d) sposób ogłoszenia taryfy oraz późniejszych zmian.
 3) Taryfy nie mogą wejść w życie przed ich ogłoszeniem. Opłaty za wynajem dorożek samochodowych winny być ustalone za wozo-kilometr. Opłata za odległość do 1 km może być o 100 % wyższa od opłat za dalsze kilometry.
 4) Taryfy dla dorożek samochodowych mogą przewidzieć różne opłaty w zależności od ilości miejsc w dorożkach oraz oddzielne opłaty w porze nocnej.

10. Wyposażenie dorożek w taksometry powinno być obowiązkowe; w braku taksometrów można opierać obliczenie na licznikach kilometrów, a w braku tych ostatnich stosować taryfę strefową. Taksometry mogą być oddane do użytku dopiero wówczas, gdy zostaną przez urząd miar zaopatrzone w cechę tego urzędu zamykającą dostęp do mechanizmu zawartego w osłonie.

11. Opłaty za wynajem dorożek samochodowych oraz zasady obliczenia tych opłat winny być nadto uwidocznione na oddzielnej wywieszce umieszczonej w dorożce na miejscu widocznym. Treść wywieszki powinna być potwierdzona przez zarząd gminy miejskiej.

12. 1) Przy ustalaniu opłaty za przejazd — zarząd gminy miejskiej dążyć winien do zapobiegania poważniejszym różnicom w taryfach, a możliwie do ujednostajnienia taryf, szczególniej w obrębie gmin miejskich o zbliżonej wysokości zaludnienia (można by tu przyjąć podział na grupy do 25.000 mieszkańców, do 50.000, do 100.000, do 500.000 i ponad 500.000).
 2) Skupiska miast o ściśle powiązanych interesach gospodarczych można uważać za jedno miasto.
 3) W sprawie ujednolicenia taryf przewozowych na terenie województwa powinien urząd wojewódzki (wydział komunikacyjny), po zasięgnięciu opinii Okr. Związku Zawodowego Transportowców wystąpić z odpowiednim wnioskiem do Wojewódzkiej Rady Narodowej.

13. Dopuszczenie do ruchu dorożek samochodowych na warunkach koncesji może nastąpić po uprzednim przedstawieniu przez koncesjonariuszy dowodów ubezpieczenia się w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych od odpowiedzialności cywilnej za szkody, jakie mogą powstać wskutek wykonywania przewozów. Sumy gwarancyjne dla dorożek z prawem postoju publicznego winny wynosić:

zł 150.000.— za uszkodzenie więcej osób
„ 50.000.— „ „ jednej osoby
„ 10.000.— „ „ cudzej własn.

14. Koncesji nie wolno odstępować w jakiejkolwiek formie osobom trzecim, wobec czego w razie stwierdzenia odstąpienia koncesji w całości lub części (przyjęcia wspólnika) koncesje należy cofnąć.

15. Zarząd gminy miejskiej wydaje dokument koncesyjny wg załączonego wzoru nr 1.

16. Nadwozia dorożek osobowych winny być opatrzone napisem umieszczonym obustronnie na drzwiczkach pod listwą podokienną wskazującym nazwę miasta, którego zarząd wydał koncesję oraz numer porządkowy dorożki podany przez zarząd miasta.

17. Rejestracji pojazdów przeznaczonych na dorożki dokonuje urząd wojewódzki (wydział komunikacyjny) za okazaniem dokumentu koncesyjnego, którego uwierzytelniony urzędowo odpis powinien być dołączony do wniosku o rejestrację.

18. Na podstawie dowodów rejestracyjnych zarząd gminy miejskiej wpisuje pojazdy do rejestru dorożek samochodowych i wydaje o tym zaświadczenie według wzoru nr 2. Zaświadczenie to powinno być umieszczone wewnątrz dorożki.

19. Zarządy gmin miejskich powinny prowadzić ewidencję wydanych dokumentów koncesyjnych przesyłając do urzędu wojewódzkiego (wydziału komunikacyjnego) do dnia 10 każdego miesiąca sprawozdanie miesięczne. Sprawozdanie to winno zawierać wykaz czynnych przedsiębiorstw dorożek samochodowych, ilość dopuszczonych do przewozów oraz ilość czynnych dorożek.

20. 1) Urzędy wojewódzkie (wydziały komunikacyjne) założą osobną ewidencję samochodowych dorożek.
 2) Zestawienie wykazów nadsyłanych przez zarządy gmin miejskich przesyłać będą urzędy wojewódzkie (wydziały komunikacyjne) do Ministerstwa Komunikacji w terminie ustalonym dla sprawozdań z przewozów wykonywanych przez zarobkowe przedsiębiorstwa przewozowe. Zestawienia powinny zawierać ilość czynnych przedsiębiorstw dorożek samochodowych, ilość dopuszczonych do przewozów dorożek oraz ilość czynnych dorożek z podziałem na poszczególne miasta.

21. Czynności, które stosownie do postanowień ust. 17—20 wykonują urzędy wojewódzkie (wydziały komunikacyjne), pełnią w m. st. Warszawie i m. Łodzi zarządy miejskie.

Wzór Nr 1

ZARZĄD MIEJSKI
w ....

.... dnia .... 194......

DOKUMENT KONCESYJNY NR..................

W załatwieniu podania z dnia .... 194...... r.

....

....

Zarząd Miejski w .... udziela ....
Obywatelowi (ce) ....
zamieszkałemu (ej) w .... o przynależności państw. ....
i posiadającemu (ej) siedzibę przedsiębiorstwa w .... przy
ulicy .... koncesji, bez prawa wyłączności na wykonywanie zarobkowego przewozu osób .... w obrębie gminy ....
na okres od dnia .... 194...... r. do dnia .... 194...... r.
pod następującymi warunkami:

1. Koncesjonariusz obowiązany jest stosować się do wszystkich obowiązujących ustaw, rozporządzeń, przepisów i zarządzeń władz państwowych i samorządowych dotyczących spraw drogowych i zarobkowego przewozu osób pojazdami mechanicznymi.
2. Osobą odpowiedzialną przed władzami na należyte wykonywanie obowiązków, wynikających z niniejszej koncesji jest obywatel:

   ....

   o przynależności państwowej.
3. Koncesjonariusz obowiązany jest wykonywać przewozy wyłącznie pojazdami mechanicznymi (ym) opisanym (i) na końcu niniejszego dokumentu stanowiącym (i) własność koncesjonariusza i na niego zarejestrowanymi (ym) w ilości ....

   W razie wcześniejszego wycofania z ruchu pojazdów na podstawie rozporz. Ministrów: Komunikacji, Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych z dnia 27 października 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 616) i nieuruchomienia na ich miejsce w ciągu 3 miesięcy innych odpowiednich pojazdów mechanicznych, koncesja zostanie odebrana.

   W razie zamiany pojazdów na pojazdy nowe, czas trwania niniejszej koncesji zostanie przedłużony na dalsze .... lat, licząc od dnia dopuszczenia do ruchu nowego pojazdu, co będzie stwierdzone w dokumencie koncesyjnym, przez odnotowanie w nim terminu ważności koncesji i nowego pojazdu. Zmiana ilości, rodzaju i typu pojazdów może nastąpić tylko za zezwoleniem Zarządu Miejskiego.
4. Koncesjonariusz obowiązany jest ubezpieczyć się od odpowiedzialności cywilnej za szkody, jakie mogą powstać wskutek wykonywania przewozów i dowód ubezpieczenia winien złożyć w Zarządzie Miejskim.

   Umowa zawarta z Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń Wzajemnych winna odpowiadać przepisowym warunkom. Sumy gwarancyjne winny wynosić:

   a) zł 50.000.— za uszkodz. jednej osoby
   b) „ 150.000.— „ „ więcej osób
   c) „ 10.000.— „ „ cudzej własn.
5. Koncesjonariusz obowiązany jest rozpocząć wykonywanie przewozów najpóźniej dnia: .... 194...... r.

   Przed rozpoczęciem przewozów ma wykazać:

   a) że posiada własne pojazdy mechaniczne odpowiadające wymaganiom punktu 3 niniejszego dokumentu w ilości ....
   b) że ubezpieczył się od odpowiedzialności cywilnej zgodnie z punktem 4.
6. Koncesjonariusz obowiązany jest stosować się do taryfy opłat za przewozy, ustalonej przez Zarząd Miejski, przy czym dla obliczenia należności obowiązany jest zaopatrzyć pojazdy w liczniki, legalizowane i plombowane przez Urząd Miar w ....

   ....

   W braku licznika koncesjonariusz winien stosować jedynie taryfę zatwierdzoną przez

Zarząd Miejski, której nie wolno przekraczać pod rygorem odebrania koncesji.

Koncesjonariusz winien umieścić w każdym pojeździe na widocznym miejscu taryfę zatwierdzoną przez Zarząd Miejski oraz znak rejestracyjny dorożki samochodowej z Nr bocznym.

7. Koncesjonariusz obowiązany jest zatrudniać przy wykonywaniu przewozów tylko obywateli polskich o odpowiednich kwalifikacjach zawodowych i moralnych i na żądanie Zarządu Miejskiego usunąć pracowników, których Zarząd Miejski uzna za nieodpowiednich.

8. Koncesjonariuszowi nie wolno odstępować koncesji w żadnej formie osobom trzecim.

9. Koncesjonariusz obowiązany jest zawiadomić niezwłocznie Zarząd Miejski o każdej zmianie siedziby przedsiębiorstwa i o zmianie osoby odpowiedzialnej przed władzami za należyte wykonywanie obowiązków, wynikających z niniejszej koncesji.

10. Koncesjonariusz obowiązany jest ściśle stosować się do ustalonych przez Zarząd Miejski warunków zewnętrznego wyglądu dorożek samochodowych i ubioru kierowców. Dorożki samochodowe winny być na każde żądanie Zarządu Miejskiego przedstawiane do przeglądu.

11. Koncesja niniejsza wygasa w dniu .... 194...... r., o ile przed tym terminem nie zostanie przedłużona.

Opis pojazdów mechanicznych dopuszczonych do przewozu:

MARKA	Typ (model)	Ilość miejsc dla pasażerów	Rodzaj podwozia	Nr silnika	Taryfa opłat

(podpis)

Wzór Nr 2

ZARZĄD MIEJSKI
w ....

.... dnia .... 194...... r.

Zaświadczenie

Zarząd Miejski w .... zaświadcza niniejszym, że ....
....zamieszkały w ....
przy ul. (pl.) .... otrzymał koncesję Nr .... ważną do
dnia .... 194...... r. na dorożkę samochodową marki ....
Nr rej. .... Nr dorożki ....

Zaświadczenie niniejsze należy umieścić wewnątrz dorożki samochodowej na miejscu widocznym.

(M. P.)

....
(podpis)

37

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 22 grudnia 1947 r.

w sprawie ochrony krajobrazu i tworów przyrody nad jeziorem Jankowskim w powiecie gnieźnieńskim.

Na zasadzie postanowień art. 108 pkt. 1 ust. a) rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555/1936 r.) i art. 5 § 1 ustawy z dnia 10 marca 1934 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 274) oraz art. 337 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 216/1939 r.) znowelizowanego dnia 25 sierpnia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 514) zarządzam co następuje:

§ 1.

Pokryty lasem półwysep nad jeziorem Jankowskim — Jankowo Dolne, pow. gnieźnieński uznaję za teren, na którym przyroda podlega całkowitej ochronie, przy czym wzbronione są wszelkie czynności, które zmieniałyby dotychczasowy stan rzeczy.

§ 2.

Otaczający jezioro Jankowskie teren, ograniczony od płd. zachodu — drogą ze stacji kolejowej Jankowo Dolne do wsi Jankowo Dolne, od płn.-zachodu — odcinkiem szosy Gniezno Inowrocław od płn.-wschodu — początkowo drogą polną do stacji Jankowo Dolne, następnie skrajem lasu otaczającego jezioro od płn.-wschodu i południa, uznaje za obszar w którym krajobraz podlega ochronie, przy czym wzbronione na nim jest:

a) wznoszenie wszelkich budowli bez zezwolenia Urzędu Wojewódzkiego,
b) zmiana obecnego sposobu użytkowania,
c) wszelkie usuwania zieleni drzewiastej i krzewiastej i zrywanie dziko rosnących roślin.

§ 3.

Dokładne granice terenów wymienionych w § 1 i § 2 obrazuje załączona mapa oryginał której znajduje się w Urzędzie Wojewódzkim — Wydział Odbudowy a odbitki w Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego w Poznaniu i Starostwie Powiatowym Gnieźnieńskim — Referat Odbudowy.

§ 4.

Wykroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu ulegają sankcjom karnym wymienionym w rozdz. III ustawy z dnia 10 marca 1934 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 274) niezależnie od sankcji przewidzianej w prawie budowlanym.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:
(—) J. Szłapczyński,
Wicewojewoda.

38

ZARZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 20 stycznia 1948 r.

w sprawie ustanowienia państwowej komisji egzaminacyjnej dla przeprowadzenia egzaminów dla osób, które nie ukończyły szkoły lub kursu kucia koni.

Na zasadzie postanowień § 20 i następnych rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 1-go październka 1928 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, Spraw Wojskowych i Skarbu, zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 10. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1/33), w sprawie rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych osób trudniących się samodzielnym kuciem koni (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 807) ustanawiam państwową komisję egzaminacyjną do przeprowadzenia egzaminów dla osób, które nie ukończyły szkoły lub kursu kucia koni.

Przewodniczącym powyższej komisji wyznaczam — Ob. Dr K r y g i c z a Maksymiliana, zastępcą tegoż — referenta lecznictwa przy Starostwie Powiatowym w Gnieźnie lekarza wet. Ob. H e t n a ł a Józefa.

Członkami komisji egzaminacyjnej są:

a) Przedstawiciel Wojewódzkiego Związku Samopomocy Chłopskiej Ob. P a n k o w s k i Józef z Gniezna, ul. Słomianka 8.

b) Przedstawiciel Izby Rzemieślniczej w Poznaniu Ob. J a s k ó ł a Antoni z Poznania, ul. Kopczyńskiego 7.

c) Wyznaczony przez Dowódcę Okręgu Wojskowego — Poznań — wojskowy lekarz weterynaryjny kpt. F e d o r o w s k i Witold z Poznania, ul. Wolsztyńska 11.

Egzaminy przed państwową komisją egzaminacyjną rozpoczną się od dnia 1 marca 1948 roku w Gnieźnie przy tamt. szkole kucia koni.

Kandydaci, zgłaszający się do egzaminu, wpłacają na ręce zastępcy przewodniczącego komisji egzaminacyjnej Ob. H e t n a ł a Józefa, referenta lecznictwa przy Starostwie Powia-

towym w Gnieźnie, opłatę w wysokości 800,— złotych.

Wojewoda:
w z.
(—) Mgr Radzicki Józef,
Wicewojewoda.

39

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 7 lutego 1948 r.

o unieważnieniu legitymacji Kontroli Ruchu Drogowego.

Unieważniam z terminem natychmiastowości wszystkie legitymacje koloru fioletowego, upoważniające do kontroli ruchu drogowego, a wydane w latach 1945 i 1946 przez b. Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu.

Unieważnione legitymacje winny być zwrócone bezzwłocznie pod adresem: „Urząd Wojewódzki Poznański Wydział Komunikacyjny Poznań, pl. Kolegiacki 17.

Wojewoda:
w z.
(—) J. Szłapczyński,
Wicewojewoda

40

OGŁOSZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 26 stycznia 1948 r.

o obowiązującym czasie ochronnym dla zwierzyny łowczej na terenie województwa poznańskiego.

Zgodnie z postanowieniem art. 49 i 52 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. Ust. Nr 110, poz. 934 z 1927 r.), podaję poniżej wykaz czasów ochronnych obowiązujących na terenie województwo w roku 1948

Rodzaj zwierzyny	Zakaz polowania w czasie od — do
łosie — byki	15 grudnia do 31 sierpnia
jelenie — byki	1 listopada do 31 sierpnia
daniele — rogacze	całkowity zakaz polowania,
sarny — kozły	1 stycznia do 15 maja
zające — szaraki	15 stycznia do 30 września
zające — bielaki	15 lutego do 31 października
borsuki	1 grudnia do 31 sierpnia
wiewiórki	1 marca do 31 października
głuszce — koguty	15 maja do 15 marca
cietrzewie — koguty	1 czerwca do 15 sierpnia
jarząbki	1 lutego do 15 sierpnia
pardwy	1 lutego do 31 sierpnia
bażanty — koguty	1 lutego do 31 sierpnia
kuropatwy	1 grudnia do 31 sierpnia
przepiórki	od przylotu do 31 sierpnia
słonki	15 maja do 15 sierpnia
bataliony	1 czerwca do 10 lipca
dzikie kaczory	1 czerwca do 10 lipca
dzikie kaczki (samice i młode oraz inne ptactwo wodne i	1 marca do 10 lipca
dzikie łabędzie i dzikie gęsi	15 maja do 31 lipca
dropie, dropie-kamionki (strepety) dzikie gołębie, drozdy, kwiczoły, paszkoty	1 lipca do 15 sierpnia
ptaki krukowate i drapieżne z wyjątkiem jastrzębi-gołębiarzy, krogulców, wron i srok	1 lutego do 15 sierpnia.

Wojewoda:
(—) Brzeziński.

41

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 7 lutego 1948 r.

dotyczące wykazu osób poszukiwanych — uchylających się od obowiązku wojskowego.

L. p.	Nazwisko i imię imiona rodziców	Data urodzenia	Miejsce urodzenia	Stopień wojskowy	Zawód	Ostatnie miejsce zamieszkania
1	Amirowicz Swicowa Klementyna c. Tadeusza	15. 9. 1914	Sambor, woj. Lwowskie	lek. med.	lekarz	Krasnystaw, ul. Kargowa 16
2	Burzyński Wacław s. Stanisława	8. 9. 1916	Cisia Wola, pow. Książ Wielki	plut. pdch.	—	Kanie, pow. Chełm
3	Borkowski Paweł s. Józefa	28. 10. 1919	Łotwa (Ryga)	por. rez.	—	Chełm, ul. Koszarowa 26
4	Chyb Edward s. Michała	3. 1. 1923	Krupe, gm. S ennica Różana, pow. Krasnystaw	chor. rez.	—	Krupe, gm. Siennica Różana, powiat Krasnystaw
5	Chmielewski Franciszek Tadeusz s. Jana	4. 10. 1897	m. Warszawa	por. rez.	—	Chełm, ul. Sienkiewicza 19
6	Dąbrowska Halina Bojar- z Mrokowskich	27. 12. 1916	Kłonówek, gm. Radziejów, powiat Włocławski	ppor. med.	—	Fajsławice, pow. Krasnystaw
7	Dziużyński Wilhelm s. Józefa	5. 1894	Mościska, woj. Lwowskie	kapitan	—	Sielec, gm. Rakołupy, pow. Chełm
8	Grabski Łucjan-Stefan s. Józefa	13. 12. 1898	Kamieńczyk, pow. Radzymin, woj. warszawskie	sierż. pch.	—	Izbica, gm. Tarnogóra, pow. Krasnystaw
9	Hajder Bronisław s. Józefa	4. 7. 1920	Synowucho-Wyższe, powiat Stryj, woj. Stanisławów	kpr. pch.	—	Kol. Popławy, gm. Biskupice, pow. Lublin
10	Junocza Krasnoworska Aleksandra c. Antoniego	26. 7. 1908	Nowa Wilejka, powiat Wilno	b. stopnia	—	Łopiennik, pow. Krasnystaw
11	Jurczakiewicz Jerzy Stanisław s. Józefa	13. 3. 1919	Kiwerce, pow Łuck	plut. pch.	—	Chełm, ul. Narutowicza 9
12	Jonasz Antoni s. Romana	10. 12. 1914	Wólka Czernicińska, gm. Turobin	kpr. pchor.	—	Rokiłów, gm. Turobin, pow. Krasnystaw
13	Karol Jans s. Wojciecha	25. 10. 1888	Śliwno, pow. Grodzisk, woj. poznańskie	chor. rez.	—	w. i gm. Firliej, pow. Lubartów
14	Kołodziejczyk Edmund s. Władysława	9. 8. 1918	Krasnystaw	kpr. pch.	—	Chełm, ul. Uściługska 31
15	Kluka Stanisław s. Michała	8. 5. 1923	Grodno	chor.	—	Chełm, ul. Ogrodowa Nr 2

L. p.	Nazwisko i imię imiona rodziców	Data urodzenia	Miejsce urodzenia	Stopień wojskowy	Zawód	Ostatnie miejsce zamieszkania
16	Kwiatkowski Seweryn-Ignacy s. Wojciecha	31. 7. 1916	Rury Bonifatorskie, pow. Lublin	plut. pch.	—	Łopiennik Dolny, pow. Krasnystaw
17	Łucyn Bronisław s. Andrzeja	1. 7. 1907	Kol. Kawka, gm. Smoklęski, pow. Lubartów	por. cz. w.	—	Średnia wieś, gm. Zułkiewka, powiat Krasnystaw
18	Ludwicki Tadeusz s. Juliana	28. 10. 1902	Jeruzal, pow. Skiernie-wice	ppor. rez.	—	Chełm, ul. Lubelska Nr 72
19	Muła Józef s. Jakuba	11. 3. 1920	Zarudnia, gm. Świerże, powiat Chełm	por rez.	—	Zdemobilizowany
20	Nowosad Tadeusz s. Józefa	8. 8. 1922	Ignatów, gm. Turka, pow. Chełm	ppor rez.	—	Chełm, ul. Katowska Nr 48
21	Nowak Marian s. Jana	15. 6. 1925	Socibor, pow. Włodawa	ppor. rez.	—	Chełm
22	Nowakowski Kazimierz s. Ignacego	27. 11. 1895	Poznań	urz. wojsk.	urzęd. wojsk.	Chełm
23	Ogórek Wacław s. Władysława	24. 10. 1915	Huta, gm. Baranów, pow. Puławy	chor. rez.	—	Stefanówka, gm. Rybczewice, pow. Krasnystaw
24	Osadziński Andrzej s. Romana	1. 5. 1919	Tarnów, woj. Kraków	plut. pch.	—	Białka, pow. Krasnystaw
25	Ptaszyński Mieczysław s. Józefa	26. 9. 1908	Chospany Rudki	por. rez.	—	Wielkopole, gm. Gorzków, pow. Krasnystaw
26	Porębski Stanisław s. Leona	2. 3. 1914	Pawłów, pow. Chełm	plut. pch.	—	Chełm, ul. Kolejowa Nr 69
27	Pazur-Orłowski Józef Janusz s. Franciszka	1. 8. 1905	Puławy	por. rez.	—	kol. Kamień, gm. Turka, pow. Chełm
28	Pałka Paweł s. Szymona	29. 7. 1914	Kutno, woj. Poznań	sierż. pch.	—	Komarówka, gm. Siennica-Różana, pow. Krasnystaw
29	Rabinowski Aleksander s. Daniela	25. 7. 1920	Warszawa	ppor. rez.	—	Chełm, ul. Lwowska Nr 4
30	Sawwa Włodzimierz s. Mikołaja	5. 3. 1911	Dęblin	kpt. rez.	—	Baraki, pow. Krasnystaw
31	Sygnatowicz Janina c. Jana	20. 10. 1915	(Austria) Murzuslag	bez st.	—	Chełm, ul. Lwowska Nr 12
32	Tołysz Stanisław s. Wawrzyńca	20. 1. 1920	Rymacze, pow. Lubom I.	chor. cz. w.	—	Wólka Okopska, gm. Świerże, powiat Chełm
33	Wojtowski Stanisław s. Ludwika	25. 10. 1917	Nowy Zawód, pow. Marchlewski	chor. rez.	—	Chełm, ul. Szkolna
34	Wroński Kazimierz s. Jana	28. 2. 1893	Biskupice, gm. Jaszczów pow. Lublin	bez st.	—	Chełm, (Punkt Etapowy PUR)
35	Walichiewicz Zbigniew s. Aleksandra	21. 1. 1918	Lwów	kpr. pchor.	—	Krasnystaw, Krak. Przedmieście Nr 16

L. p.	Nazwisko i imię imiona rodziców	Data urodzenia	Miejsce urodzenia	Stopień wojskowy	Zawód	Ostatnie miejsce zamieszkania
36	Węgliński Aleksander s. Zygmunta	6. 2. 1913	Staromełsk, pow. Zdołbunów	ppor. rez.	—	Chełm, ul. Szwoleżerów 21
37	Witowski Edmund s. Andrzeja	6. 5. 1915	Mińsk Mazowiecki	plut. pch.	—	Kol. Marysin, gm. Rejowiec, pow. Chełm
38	Wiercioch Stefan s. Stanisława	30. 7. 1926	Rejowiec, pow. Chełm	ppor. rez.	—	Rejowiec, ul. Szkolna 4
39	Zbyra Stanisław s. Franciszka	15. 4. 1907	Pietrawin, pow. Puławy	ppor. rez.	—	Gorzków, pow. Krasnystaw.

Za Wojewodę:
(—) Wł. Błażewicz,
Naczelnik Wydziału.

42

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 20 stycznia 1948 r.

w sprawie egzaminów na podkuwaczy.

W związku z ustanowieniem przez Wojewodę Poznańskiego państwowej Komisji egzaminacyjnej do przeprowadzenia egzaminów dla osób, które nie ukończyły szkoły lub kursu kucia koni, podaje się do wiadomości, że do składania egzaminów przed państwową komisję egzaminacyjną mogą być dopuszczone osoby, które:

a) ukończyły co najmniej 20 lat życia;
b) złożyły egzamin na czeladnika kowalskiego;
c) odbyły w charakterze czeladnika kowalskiego przynajmniej jednoroczną praktykę u kowala, uprawnionego do samodzielnego wykonywania zawodu kucia koni.

Kandydaci winni składać podania o dopuszczenie do egzaminu do przewodniczącego państwowej komisji egzaminacyjnej pod adresem: Wydział Weterynarii Urzędu Wojewódzkiego — Poznań, Pl. Wolności 14.

Do podania należy dołączyć:

a) świadectwo urodzenia,
b) świadectwo złożenia egzaminu na czeladnika kowalskiego,
c) świadectwo odbycia praktyki u kowala, uprawnionego do wykonywania zawodu kucia koni, oraz
d) własnoręcznie napisany życiorys.

Egzamin przed państwową komisją egzaminacyjną obejmuje następujące przedmioty, teoretycznie i praktycznie:

A. Przedmioty teoretyczne

1. Ogólne pojęcie o budowie konia,
2. Budowa dolnej części kończyny i jej czynności:
   a) kość kopytowa, strzałkowa, koronowa, pęcinowa, nadpęcinowa, kości rysikowe, trzeszczkowe;
   b) wiązadła, stawy, ścięgna;
   c) chrząstka kopytowa, strzałka gąbczasta;
   d) części mięsne, naczynia i nerwy;
   e) puszka rogowa, narastanie rogu, zużywanie się rogu, własności rogu;
   f) mechanika kopyta, wpływ terenu na kopyto niepodkute;
   g) postawy kończyn — prawidłowe i nieprawidłowe;
   h) wpływ podstawy kończyn na ukształtowanie się kopyt;
   i) praca kopyt, chody prawidłowe i nieprawidłowe;
   j) kopyta prawidłowe i nieprawidłowe;
3. Materiał i narzędzia podkownicze:
   a) żelazo, stal, węgiel, koks, węgiel drzewny;
   b) podkowa, podkowa typu wojskowego, rodzaje podków (dla koni pociągowych, ciężarowych i wyścigowych — letnie i zimowe), podkowa prawidłowa i jej wymiary, podkowa dla muła, półfabrykat, podkowa fabryczna, wyrób podkowy ze starego żelaza;
   c) podkowiaki, hacele, płytki stalowe, zęboe;
   d) narzędzia podkownicze.
4. Racjonalne urządzenie kuźni i paleniska.
5. Przygotowanie kopyt do podkucia, przygotowanie podków i podkuwanie kopyt prawidłowych i nieprawidłowych, a mianowicie:
   a) obchodzenie się z końmi przy podkuwaniu, podkuwanie koni narownych;
   b) ścieranie się podkowy, termin podkuwania;
   c) badanie kopyta przed podkuciem, odjęcie starej podkowy i znaczenie jej oględzin, struganie kopyta;

d) wybór i przygotowanie podków, dopasowanie i przybicie podkowy;
e) badanie kopyta po okuciu, cel i znaczenie badania;
f) podkuwanie kopyt nieprawidłowych, podkuwanie przy nieprawidłowych postawach kończyn i nieprawidłowych chodach, struganie kopyt nieprawidłowych, podkuwanie kopyt przy postawie zniężnej, rozbieżnej, zwartej, rozwartej, podsiebnej, odsiebnej, niedźwiedziej, kucie kopyt przy strychowaniu się ściganiu i potykaniu;
g) podkuwanie koni w miastach (bruk, asfalt, itp.), podkowy z linka, podkowy z wkładami patentowymi itp.

6. Higiena kopyta:
a) wpływ klimatu, charakter gleby i podłoża na róg kopyta;
b) kąpiele kończyn, natłuszczanie kopyt, oczyszczanie kopyt;
c) pielęgnacja kopyta niepodkutego;
d) pielęgnacja kopyta podkutego;
e) pielęgnacja kopyta źrebięcego.

7. Choroby kopyt:
a) kopyta płaskie, pełne, szczudłowate, wąskie i sposób ich podkuwania;
b) szczeliny i sposoby ustalania ich brzegów, rozpadliny;
c) ochwat, kształt kopyta po przebytym ochwacie, sposoby podkuwania kopyta po przebytym ochwacie;
d) ściana oddzielona i pusta;
e) słupek rogowy;
f) gnicie strzałki;
g) nagwożdzenie;
h) zatrat;
i) skostnienie chrząstki kopytowej,
j) zagwożdżenie;
k) podbitek.

B. Przedmioty praktyczne

1. Wybór podkowy:
a) letnich i zimowych z uwzględnieniem podków typu wojskowego, podków dla kopyt prawidłowych, podków przy chodach nieprawidłowych i na kopyta chore, z żelaza sztabowego, ze starych podków i półfabrykat;
b) wgrzewanie płytek stalowych, zębce.

2. Podkuwanie kopyt prawidłowych, nieprawidłowych i chorych:
a) trzymanie konia, użycie środków poskramiających, trzymanie kończyn,
b) odejmowanie podkowy, badanie odjętej podkowy i kopyta po rozkuciu;
c) przygotowanie kopyta do podkucia (struganie kopyta);
d) dopasowanie podkowy i jej przybicie;
e) podkuwanie różnych typów koni, podkuwanie różnych rodzajów kopyt nieprawidłowych, podkuwanie przy nieprawidłowych postawach i chodach;
f) określanie sposobu podkucia, odpowiedniego do poszczególnych rodzajów kopyt, krytyczna ocena podkucia różnego kształtu kopyt;
g) podkuwanie kopyt chorych;
h) struganie kopyt źrebięcych;
i) podkuwanie koni do pracy w mieście (na bruku, asfalcie itp.)

W części teoretycznej egzaminu kandydat winien wykazywać dostateczną znajomość przedmiotów wyszczególnionych pod B.

W części praktycznej egzaminu winien kandydat:

1. wykuć z żelaza sztabowego dwie podkowy letnie i zimowe, dla kopyt prawidłowych i nieprawidłowych — w zależności od pory roku i rodzaju kopyt, jakie posiadają konie, mające być kute;
2. wykuć jedną podkowę na kopyto chore lub do specjalnego użytku np. dla konia, biorącego udział we wyścigach;
3: wykuć całkowite okucie dla 2 kopyt (letnie i zimowe), jednego kopyta tylnego, drugiego przedniego;
4. wykonać struganie kopyta źrebięcego, o ile to jest możliwe.

Spośród podków, mających być wykutymi — stosownie do p. 1 i 2, przynajmniej jedną winna być wykuta według typu podkowy używanej w wojsku. Przy wykonaniu okucia stosownie do p. 3 — pożądane jest okucie przynajmniej jednego konia z chorym lub wadliwym kopytem, z nieprawidłową postawą kończyn lub nieprawidłowym chodem, przy czym z braku takiego konia należy okuć jednego konia do specjalnego użytku.

Przy kuciu konia, po należytej ocenie starego podkucia, kandydat winien wykazać dokładność i pewność w wykonaniu:
a) odjęcie starej podkowy;
b) oczyszczenie i wystruganie kopyta;
c) wykucie podkowy;
d) jej dopasowanie;
e) przybicia.

Wynik egzaminu ustala się według jednego z następujących stopni — „bardzo dobrze", „dobrze", „dostatecznie" i „niedostatecznie".

O wyniku egzaminu komisja egzaminacyjna decyduje zwykłą większością głosów.

W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

W razie wyniku, określonego stopniem „niedostatecznie", egzamin uważa się za niezłożony.

Kandydat, który złożył egzamin z wynikiem pomyślnym, otrzymuje świadectwo według przepisanego wzoru.

Świadectwo to stanowi dowód posiadania kwalifikacji do samodzielnego wykonywania zawodu kucia koni na obszarze całego Państwa.

Opłaty egzaminacyjne, wymienione w rozporządzeniu Wojewody Poznańskiego z dnia 20. 1. 1948, po pokryciu kosztów urządzenia egzaminu, winny być przeznaczone na wynagrodzenie członków komisji egzaminacyjnej w równych częściach — z wyjątkiem przewodniczącego, który otrzymuje diety i zwrot kosztów podróży na zasadach ustalonych dla urzędników państwowych.

Kandydaci, którzy złożą odpowiednie podania o dopuszczenie ich do powyższego egzaminu, zostaną o terminie tegoż powiadomieni przez przewodniczącego komisji.

Za Wojewodę
(—) Dr Krygicz
Naczelnik Wydziału Wet.

43

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJ. POZNAŃSKIEGO

z dnia 30 stycznia 1948 r.

w sprawie wpisania w poczet mierniczych przysięgłych.

Zgodnie z art. 8 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46/28, poz. 454), został wpisany w poczet mierniczych przysięgłych tutejszego województwa, zamieszkały w Zielonej Górze, ob. Paweł Kozak, ur. dnia 1 lipca 1912 r. w Białowieży, pow. Bielsk-Podlaski.

Wymieniony złożył w dn. 24 stycznia 1948 r. przepisaną przysięgę i otrzymał z tegoż dnia dekret Nr Pom. A. VI-1b/16/47, nadający mu tytuł oraz złączone z nim prawa mierniczego przysięgłego, z zawieszeniem prawa otwarcia biura do czasu pozostawania w służbie państwowej.

Za Wojewodę:
(—) Inż. Knapik Stanisław,
Naczelnik Wydziału.

44

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. MOGILEŃSKIEGO

z dnia 7 stycznia 1948 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

Z powodu urzędowego stwierdzenia pomoru świń w zagrodach:

1. Ob. Stubego Wacława w Siedluchnie, gm. Gębice,
2. Ob. Mikołajczyka Zygmunta w Wszedniu, gm. Mogilno-Zachód —

na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349-355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12—16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 66. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr Wet. 2-III-1/5 z dnia 25. 3. 1947 r. w związku z tym zmieniam moje zarządzenie ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 28, poz. 313 z dnia 28. 10. 1947 r., ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 30, poz. 259, w następujący sposób:

Zagrody zapowietrzone pomorem świń stanowią — zagroda Ob. Stubego Wacława w Siedluchnie, gm. Gębice — zagroda Ob. Mikołajczyka Zygmunta w Wszedniu, gm. Mogilno-Zachód.

II. Okręg zapowietrzony stanowi —

Z gminy Gębice — gromada Orchowo i cała gromada Siedluchna.

Z gminy Mogilno-Zachód — wszystkie zagrody położone przy drodze Socharzewo--Wszedzień łącznie z gromadą Posłuszyna.

II. Okręg zagrożony.

Do okręgu zagrożonego włączam następujące miejscowości z gminy Gębice — Bielsko i Podbielsko; z gminy Mogilno-Zachód Wszedzień, Socharzewo, Chałupska i Szubinek.

Równocześnie z powodu zlikwidowania pomoru świń w zagrodzie P. N. z. Osowiec oraz w zagrodzie Ob. Dolaty Stanisława, Laskowskiego Adama, Lewandowskiego Stanisława i Kurzarskiego w Orchowie, gm. Gębice, znoszę moje zarządzenie dotyczące tych zagród z dnia 27. 9. 1947 r. ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 28, poz. 313 oraz z dnia 28. 10. 1947 r. ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 30/47, poz. 259 w sprawie zwalczania tej zarazy.

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Cerkaski,
Wicestarosta.

45

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. ŻNIŃSKIEGO

z dnia 30 stycznia 1948 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w zagrodzie należącego do maj. P. Z. H. R., w Sielcu, gm. Żnin-Zachód, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporzą-

dzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 359—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 8 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1947 r. Nr Wet. 2. III. 1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną stanowi zagroda Chlewnia maj. Sielec, w Sielcu. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Oręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam całą wieś Sielec.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarza weterynarii i osobom, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należnemu oczyszczeniu i codziennemu odkażeniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winni oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechowywać w miejscach osobnych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władę gminną o padnięciu takich świń, Zarząd odnośnej Gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na terenie okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynarii. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywanie targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. płodzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywanie się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak koty, króliki, drób, gołębie itp. w zamknięciu.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz, przesyłki takich zwierząt wolno dokonywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwole-

niu i w listach przewozowych, przeładowanie lub skierowanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego, stacji kolejowych lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy) wagony, statki, autobusy itp., jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesłek świń, podlegają natchmiastowemu oczyszczeniu i odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do któregą wciela się miejscowości: wybudowania gromady Sielec.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablicy z wyraźnym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania obcych świń,
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu,
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta te na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynarii i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie którego to czasu zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będzie według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Nowicki,
Wicestarosta.

46

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. LESZCZYŃSKIEGO

z dnia 10 grudnia 1947 r.

w sprawie okresowego badanie zwierząt jednokopytowych używanych sposobem okrężnym.

Zarządzenie moje z dnia 14. 1. 1946 r. ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 25. 2. 1946 r. Nr 4, poz. 29 zmieniam odnośnie terminów badania o tyle, że badania te odbywać się będą począwszy od 1948 r. aż do odwołania w następujących terminach: mianowicie w każdą pierwszą środę każdego kwartału o godzinie 8-mej na Targowicy Miejskiej w Lesznie, przy ul. Lipowej i to dla całego powiatu.

O ile na środę przypadnie święto, badanie odbędzie się w dniu następnym o tej samej godzinie i w tym samym miejscu.

p. o. Starosty Powiatowego:
(—) K. Dziedzic,
Wicestarosta.

47

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. WSCHOWSKIEGO

z dnia 15 stycznia 1948 r.

w sprawie wygaśnięcia pomoru świń.

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w zagrodzie Buszkiewicza z Zamysłowa, pow. Wschowa, uchylam zarządzenie moje z dnia 27 października 1947 r. ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 20. 11. 1947 r. Nr 30, poz. 356 w sprawie pomoru świń.

Starosta Powiatowy:
(—) Gieremek.

48
OBWIESZCZENIE
STAROSTY POWIAT. MOGILEŃSKIEGO

z dnia 14 stycznia 1948 r.

w sprawie zlikwidowania wścieklizny u psów.

W związku z zlikwidowaniem wścieklizny u psów w gromadzie Czerniak, gminy Gębice tut. powiatu, znoszę zarządzenie moje z dnia 29 października 1947 r. ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 31/47, poz. 382 w sprawie zwalczania tej zarazy.

Starosta Powiatowy:
(—) Wł. Szumlakowski.

49
ZARZĄDZENIE
STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 1 stycznia 1948 r.

w sprawie godzin otwierania i zamykania zakładów handlowych i niektórych przemysłowych na terenie powiatu śremskiego.

Na podstawie art. 1—8 oraz 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22. 3. 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) sprostowanego obwieszczeniem Prezydenta R. P. z dnia 21. 5. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 545) oraz zmienionego wzgl. uzupełnionego ustawą z dnia 23. 3. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 236) rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9. 12. 1929 r. Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 633) i dekretem Prezydenta R. P. z dnia 10. 12. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 575) oraz w porozumieniu z Inspektorem Pracy X Okręgu w Poznaniu zarządzam co następuje:

1. Czas otwierania i zamykania sklepów, zakładów i miejsc zawodowej sprzedaży ustalam na okres od 1 października 1947 r.:

a) w dni powszednie:

1. dla sklepów z wyjątkiem spożywczych od godz. 8-mej do 17-tej;
2. dla sklepów spożywczych od godz. 8-mej do 18-tej
3. dla miejsc zawodowej sprzedaży mleka i pieczywa od godz. 8-mej do 17-tej;
4. dla kiosków, w których sprzedaje się do spożycia na miejscu wodę sodową, wody mineralne, napoje chłodzące butelkowo, słodycze i owoce oraz gazety, czasopisma i wyroby tytoniowe a nie sprzedaje się żadnych innych towarów od 8-ej do 20-tej;
5. dla zakładów fotograficznych od godz. 9-tej do 17-tej;
6. dla zakładów fryzjerskich od 8-mej do 17-tej, w soboty i dni przedświąteczne od godz. 8-mej do 18-tej.
7. dla restauracji, kawiarń, cukierń itp. od godz. 8-mej do 24-tej (bez przerwy obiadowej);
8. w wigilię Bożego Narodzenia oraz w Wielką Sobotę sklepy, wszelkie miejsca zawodowej sprzedaży oraz zakłady fotograficzne, fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte do godz. 18-tej;
9. w czasie od 18 do 23 grudnia włącznie oraz w czasie od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiego Piątku włącznie zezwala się w dni powszednie na przedłużenie czasu sprzedaży:
   a) dla sklepów z wyjątkiem spożywczych do 19-tej;
   b) dla sklepów spożywczych do 20-tej;
   c) dla zakładów fryzjerskich do 19-tej.
   W niedziele przypadające w czasie od 18 do 23 grudnia włącznie oraz w niedzielę palmową dozwolone jest wykonywanie handlu od 13-tej do 18-tej.

b) W niedziele i dni świąteczne:

1. dla zawodowej sprzedaży mleka od godz. 8-mej do 10-tej;
2. dla kwiaciarń od 8-mej do 10-tej;
3. dla kiosków, w których sprzedaje się jak w pkt. 4 wyżej od godz. 9-tej do 20-tej.
4. dla restauracyj, kawiarń, cukierń itp. jak w dni powszednie.

2. Przepisy ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych nie zostają niniejszym zarządzeniem niczym naruszone, tak samo przepisy ustawowe ograniczające sprzedaż i podaż pewnych artykułów żywnościowych.

3. Winni naruszenia przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia ulegną w myśl artykułu 16 wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. i dekretu z dnia 16. 11. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) karze grzywny do 20.000,— zł i karze aresztu do 6 tygodni albo jednej z tych kar.

4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Starosta Powiatowy:
(—) Kozłowski.

50
OGŁOSZENIE
STAROSTY POWIAT. MOGILEŃSKIEGO

z dnia 31 stycznia 1948 r.

w sprawie orzeczeń karnych.

Dziedzic Jan, właściciel przedsiębiorstwa piekarskiego, zamieszkały w Szczepanowie, powiat Mogilno skazany został orzeczeniem karno-

administracyjnym z dnia 16. 12. 1947 roku Nr K2a/1445/47 na karę grzywny w kwocie 1.000 zł z zamianą w razie nieściągalności na 10-dniowy areszt zastępczy za wykroczenie z § 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29. 5. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 158) w sprawie ograniczenia spożycia wyrobów cukierniczych o przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego i gospodniego oraz ograniczenia obrotu handlowego tymi wyrobami (Dz. Świadczeń Rzecz. Nr 4, poz. 14).

*

Obywatel Kirscht Sylwester rolnik, zamieszkały w Myślątkowie, powiat Mogilno, skazany został orzeczeniem karno-administracyjnym z dn. 12. 12. 1947 r. Nr K. 2a/1507/47 na karę grzywny w kwocie 600 zł z zamianą w razie nieściągalności na 6-dniowy areszt zastępczy za wykroczenie z art. 32 p. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 454/33) oraz § 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24. 4. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 121) w sprawie unormowania obrotu mięsem, wędliną i innymi wyrobami wędliniarskimi oraz znowelizowania wyrobu wędlin i innych wyrobów wędliniarskich (Dz. Świadczeń Rzecz. Nr 4, poz. 13).

Starosta Powiatowy:
(—) Wł. Szumlakowski.

51
OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO PILSKIEGO

z dnia 22 stycznia 1948 r.

w sprawie orzeczenia karnego.

Grylak Antoni, właśc. restauracji w miejscowości Krzyż, powiat Piła skazany został orzeczeniem karno-administracyjnym z dnia 9. 1. 1948 r. Nr K. 2/986/47 na karę grzywny 1.000.— zł lub 10 dni aresztu za wykroczenie z § 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1. 2. 1946 r. w sprawie ograniczenia spożycia potraw mięsnych w przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego i gospodniego, oraz ograniczenia obrotu handlowego mięsem i jego przetworami pochodzącymi z uboju zwierząt rzeźnych (Dz. Ust. Nr 9, poz. 68).

Starosta Powiatowy:
(—) W. Cegiełka.

52
OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIAT. KROŚNIEŃSKIEGO

z dnia 23 stycznia 1948 r.

w sprawie doręczenia nakazów karnych.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam ob. Nowakowskiego Józefa, zam. w Lubsku, pow. Krosno Odrz., ulica Wrocławska 47, którego miejsce pobytu obecnie nieznane, że w Starostwie Powiatowym Krośnieńskim, pokój 23 jest do odebrania nakaz karny z dnia 15 grudnia 1947 r. Nr K. 10/613/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam ob. Budzik Jana z Dębogóry, pow. Krosno Odrz., którego miejsce pobytu obecnie nieznane, że w Starostwie Powiatowym Krośnieńskim, pokój 23 jest do odebrania nakaz karny z dnia 31 grudnia 1947 r. Nr K. 10/604/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam ob. Grendę Henrykę z Krosna Odrz., ul. Wiejska 47, której miejsce zamieszkania jest nieznane, że w Starostwie Powiatowym Krośnieńskim, pokój 23 jest do odebrania nakaz karny z dnia 8. 9. 1947 r. Nr K. 10/427/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamia ob. Homżę Sergiusza z Marcinowic, powiat Krosno Odrz., którego miejsce pobytu jest obecnie nieznane, że w Starostwie Powiatowym Krośnieńskim, pokój 23 jest do odebrania nakaz karny z dnia 24. 3. 1947 r. Nr K. 10/190/47 oraz z dnia 20. 3. 47 r. Nr K. 10/149/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam ob. Majdeckiego Kazimierza z Marcinowic, pow. Krosno Odrzańskie, którego miejsce pobytu obecnie nieznane, że w Starostwie Powiatowym Krośnieńskim, pokój 23 jest do odebrania nakaz karny z dnia 8. 9. 1947 r. Nr K. 10/428/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam ob. Stachurę Józefa ze Skórzyna pow. Krosno Odrz., którego miejsce pobytu obecnie nieznane, że w Starostwie Powiatowym Krośnieńskim, pokój 23 jest do odebrania nakaz karny z dnia 28. 9. 1947 r. Nr K. 10/387/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
p. o.
(—) Jan Such.

53.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIAT. ZIELONOGÓRSKIEGO

z dnia 31 stycznia 1948 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam, że w Starostwie Powiatowym w Zielonej Górze, pokój Nr 7 jest do odebrania nakaz karny z dnia 15 października 1947 r. Nr K. 2/281/47 rej. na nazwisko Baczar Stefan-Albert, którego obecne miejsce pobytu jest nieznane, zamieszkałego ostatnio w Zielonej Górze przy ul. Akacjowej Nr 19.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Urzędowym.

Starosta Powiatowy:
(—) Z. Świda-Tomaszewski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

KOMUNIKAT OKRĘGOWEGO URZĘDU LIKWIDACYJNEGO W POZNANIU

dot. znisienia Biur Obw. O. U. L.

Okręgowy Urząd Likwidacyjny w Poznaniu podaje do wiadomości, że na skutek zarządzenia Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dnia 6. 12. 1947 r. Nr N-I-51/51/47 zostaną z dniem 31. 3. 1948 r. zwinięte następujące Biura Obwodowe O. U. L. w Poznaniu:

1. w Czarnkowie, a powiat czarnkowski włączony do zasięgu działania Biura Obwodowego w Chodzieży,
2. w Gostyniu, a pow. gostyński włączony do zasięgu działania Biura Obwodowego w Rawiczu,
3. w Kole, a pow. kolski włączony do zasięgu działania Biura Obwodowego w Koninie,
4. w Kościanie, a pow. kościański włączony do zasięgu działania Biura Obwodowego w Lesznie,
5. w Krotoszynie, a pow. krotoszyński włączony do zasięgu działania Biura Obwodowego w Ostrowie,
6. w Międzychodzie, a pow. międzychodzki włączony do zasięgu działania Biura Obwodowego w Szamotułach,
7. w Żninie, a pow. żniński włączony do zasięgu działania Biura Obwodowego w Gnieźnie.

Okręgowy Urząd Likwidacyjny nadmienia, że w związku z przypadającym na koniec marca br. okresem świąt Wielkanocy, faktyczne zwijanie wymienionych Biur rozpocznie się 20-go marca. W związku z tym Biura zwijane będą normalnie funkcjonować (przyjmować interesantów) do dnia 19 marca br.

Biura przejmujące natomiast rozpoczną normalne funkcjonowanie odnośnie terenu włączonego od dnia 5 kwietnia br.

Dyrektor:
(—) St. Namysłowski.

OBWIESZCZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W MIĘDZYCHODZIE

w sprawie taryfy opłat za leczenie chorych w Szpitalu Miejskim.

Zarząd Miejski w Międzychodzie podaje do ogólnej wiadomości, że Miejska Rada Narod. uchwałą z dn. 28 stycznio 1948 r. pkt 5 na podstawie art. 10 pkt 2 dekretu z dn. 20 marca 1946 o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) ustaliła stawki dzienne w Szpitalu Miejskim w Międzychodzie jak następuje:

L. p.	Na oddziałach	Opłaty dzienne w złotych
1	Chirurgicznym	400,—
2	Wewnętrznym	300,—
3	Zakaźnym	200,—

Poza wymienionymi opłatami dziennymi nie pobiera się żadnych dodatkowych opłat za lekarstwa i zabiegi lecznicze zgodnie z § 17 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14. 2. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 195).

Taryfa opłat wchodzi w życie z dniem 1-go lutego 1948 r.

Burmistrz:
(—) Kinecki.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO w WĄGROWCU

z dnia 29 grudnia 1947 r.

dot. targów wielkich.

Zgodnie z uchwałą organów miejskich odbędą się w mieście Wągrowcu w roku 1948 targi wielkie (jarmarki) w następujących terminach:

1. w czwartek, dn. 8 stycznia 1948 r. na konie i bydło,
2. w czwartek, dnia 5 lutego 1948 r. na konie i bydło,
3. w czwartek, dnia 4 marca 1948 r. na konie i bydło,
4. w czwartek, dn. 1 kwietnia 1948 r. na konie i bydło,
5. w czwartek, dnia 13 maja 1948 r. na konie i bydło,
6. w czwartek, dnia 3 czerwca 1948 r. na konie i bydło,
7. w czwartek, dnia 1 lipca 1948 r. na konie i bydło,
8. w czwartek, dnia 5 sierpnia 1948 r. na konie i bydło,
9. w czwartek, dnia 2 września 1948 r. na konie i bydło,
10. w czwartek, dnia 7 października 1948 r. na konie i bydło,
11. w czwartek, dnia 4 listopada 1948 r. na konie i bydło,
12. w czwartek, dnia 2 grudnia 1948 r. na konie i bydło.

Zarząd Miejski:
(—) Górny,
Burmistrz.

OGŁOSZENIE DYREKCJI CEŁ W POZNANIU

z dnia 27 stycznia 1948 r.

dot. zniesienia kolejowego urzędu celnego.

Dyrekcja Ceł w Poznaniu zawiadamia, że na podstawie zarządzenia Ministerstwa Skarbu znosi z dniem 31-go stycznia 1948 r. kolejowy Urząd Celny w Grudziądzu.

Dyrektor Ceł:
(—) K. Unolt.

ZAGUBIONE DOKUMENTY

Zagubiono kartę rejestracyjną samochodu osobowego marki Ford-Eifel Nr B. 56361, wystawioną dla Ministerstwa Rolnictwa Państw. Przedsięb. Traktorów i Maszyn Rolniczych w Lesznie, ul. Przemysłowa 39.

Zagubiono dnia 9. 1. 48 r. wojskową kartę rejestracyjną Nr 1332, wystawioną na nazwisko Stanisław Kierzek, Bókowe, poczta Zagórów, pow. Konin.

Zagubiono upoważnienie służbowe Nr 24, wystawione przez Okręgowy Inspektorat Ochrony Skarbowej w Poznaniu i legitymację służbową Nr 165, wystawioną przez Izbę Skarbową w Poznaniu, na nazwisko Walorski Franciszek, Gorzów, Chopina 33.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr rej. 605, ur. 1941, wałach siwy, na nazwisko Drauszke Ryszard, zamieszkały Poznań-Piotrowo, poczta Krzesiny.

Zagubiono książeczkę tożsamości konia Nr 70, opis konia: wałach, kasztan-łatamia, rocznik 1938, wystawioną na nazwisko Jan Walczak, Niemarzyn, gm. Miejska Górka, pow. Rawicz.

Zagubiono dowód osobisty niemiecki, wydany przez Zarząd Gminny Bielawy, pow. Łowicz, dwa dowody tożsamości koni oraz akt nadania własności na nazwisko Antosiak Franciszek, zamieszkały w Goruńsku, pow. Międzyrzecz.

Zagubiono dowód tożsamości konia na nazwisko Nalewski Józef, wieś Bramno, gm. Rzgów, pow. Konin.

Zagubiono dowód tożsamości konia na nazwisko Kopczyński Andrzej, wieś Zarzew, gm. Rzgów, powiat Konin.

Zagubiono dowód tożsamości konia, wydany 2. 6. 45 — przez Zarząd Gminny Dominowo, na nazwisko Rejmaniak Marcin, zamieszkały w Gieczu, poczta Dominowo.

Podana w Nr. 29 ub. r. Pozn. Dziennika Wojew. jako zagubiona legitymacja Nr K. M. 43296, wystawiona przez Komendę Wojewódzką M. O. Poznań, dla Borkowskiego Kazimierza, odnalazła się.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych (czerwone), wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Szymański Stanisław, zamieszkały w Poznaniu, ul. Żydowska 11, m. 11.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr 207, wydany przez Zarząd Miejski w Rychwale, na nazwisko Józef Kałowski, Rychwał k./Konina.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez R. K. U. Konin, oraz kartę rowerową Nr tabl. 15323, wystawioną przez Zarząd Gminny Grodziec, na nazwisko Jan Tomborski, zamieszkały w Białobłotach, gm. Grodziec, pow. Konin.

Skradziono pozwolenie na posiadanie broni myśliwskiej, wydane przez Wojewódzki Urząd Bezpieczeństwa Publicznego w Poznaniu, na nazwisko Wacław Krugiołka, zamieszkały w Poznaniu, ul. Fabryczna 18.

Zagubiono kartę ewidencyjną samochodu ciężarowego Nr D 57-186, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański dla Stowarzyszenia Ochotniczej Straży Pożarnej w Kostrzynie, pow. Środa.

Zagubiono dowód ewidencyjny samochodu osobowego Opel P. 4 Nr rejestr. B. 56-746 Nr silnika 282-75 na nazwisko Stefan Karpiński, właściciel firmy „Promień" Poznań, Grochowe Łąki Nr 5.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 18482, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Wasielewski Bolesław, zamieszkały w Poznaniu, ul. Piotra Wawrzyniaka 17, m. 16.

Zagubiono książeczkę wojskową, wydaną przez R. K. U. Poznań-Powiat na nazwisko Lubas Jan, Dominowo, pow. Środa.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 13094, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Kurjan Stanisław, zamieszkały w Zielonej Górze, ul. Widok Nr 3, m. 3.

Zagubiono dokument Obywatelstwa Polskiego, wystawiony przez Zarząd Miejski Gdańsk, oraz pozwolenie na prowadzenie pojezdów mechan., wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Sojecki Bogumił, zamieszkały Zbąszyń, ul. 17 Stycznia Nr 69.

Zagubiono tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 71, opis konia: klacz 1937, karogniada, kwiatek, obie przednie, lewa tylna pęcina białe, wystawiony na nazwisko Tomasz Sobkowiak II, Szkaradowo 75, powiat Rawicz.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Chojnice (Pomorze) na nazwisko Gronkowski Edmund, zamieszkały w Damasławku, pow. Wągrowiec, ul. Janowiecka 17.

Skradzionn pozwolenie na prowadzenie pojazdow mechanicznych Nr 12630, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Lorenz Kazimierz, Jarocin, ul. Poznańska 13.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Wieluń, na nazwisko Jan Betka, ur. 14. 12. 1923 r., zamieszkały w Parzynowie, pow. Kępno.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. w Koninie, metrykę urodzenia, wydaną w Rychwale i świadectwo ukończenia 7-klasowej Szkoły Powszechnej w Rychwale, na nazwisko Bladowski Bolesław, ur. 26. 10. 1920 r., zamieszkały w Uniejowie, pow. Turek, ul. Kościelnicka 9.

Zagubiono książeczkę wojskową, wojskowe prawo jazdy z fotografią, dyplom wojskowy, legitymację partyjną, zaświadczenie partyzanckie z 1942 r., zaświadczenie upoważniające na noszenie krzyża i medala na nazwisko Stefan Felusiak. Wągrowiec — Posterunek M. O.

Zagubiono zaświadczenie rejestracji, wystawione przez R. K. U. Konin, na nazwisko Orlik Józef, zamieszkały w Sompolnie, gm. Sompolno, pow. Koło.

Zagubiono kartę ewidenc. na motocykl Nr M 5069, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Wasik Jan, zamieszkały w Górze, poczta Biskupice, pow. Poznań.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez R. K. U. w Koninie, na nazwisko Jaronik Bolesław, zamieszkały wieś Chrzanowo, gm. Ostrowite, pow. Konin.

Zagubiono kartę ewakuacyjną, wydaną przez Pełnomocnika P. K. W. N. do spraw repatriacji w Gródku Jagiellońskim i dowód zameldowania, wystawiony przez Zarząd Miejski w Rzepinie, na nazwisko Jacheć Marcin, Rzepin, ul. Słowackiego 34.

ZAGUBIONE PIECZĘCIE

Unieważnia się 14 podłużnych stempli kauczukowych skradzionych z Zarządu Gminnego w Zieleńcu w dniu 3 lipca 1947 r. treści następujących:

1) „Zarząd Gminny w Zieleńcu ,pow. Gorzów Wlkp. Nr konta P. K. O. V-12,61, Nr konta K. K. O. 129, Nr Tel.... Dnia .. Nr.., Treść,,,,"; 2) „Zarząd Gminny w Zieleńcu, pow. Gorzów Wlkp. Wpłynęło, dnia ... 19... zał.,,, Ref.... Nr..."; 3) „Zarząd Gminny w Zieleńcu, pow. Gorzów n/Wartą Wpł..."; 4) „Kasa przyjęła od Nr... do Nr... zł... słownie... Nr asyg. przych..,,, Zieleniec, dnia ,,, 19,,, podpis"; 5) „Wójt Gminy"; 6) „Wójt Gminy"; 7) „Za Wójta Gminy" (—) Zajchowski Henryk p. o. sekretarz gminy"; 8) „Referent Podatkowy (—) Żurko Witold"; 9) „Za Wójta Gminy Sekretarz Gminy"; 10) „Patrz akta"; 11) „Brak danych"; 12) „Odręcznie"; 13) „Zieleniec"; 14) „O. Z." oraz jedną kauczukową pieczęć okrągłą z napisem: „Biuro Ewidencji i Kontroli ruchu Ludności Gmina Zieleniec, pow. Gorzów Wlkp.

WYWOŁANIA PUBLICZNE I ZAPOZWY

10

Ns. 419/47. Julianna Kupidurowa, rolnik z Zielic, powiat wągrowiecki wniosła o umorzenie hipoteki zapisanej na nieruchomości Zelice wykaz liczba 17 i 84 w dziale III-cim pod liczbami wpisu 17 wzgl. 2 w wysokości 4.500,— marek niemieckich z 6% odsetkami na rzecz Leona Brembera ostatnio zamieszkałego w Drawsku, woj. szczecińskie.

Wzywa się wyżej wymienionego, wierzyciela, aby w terminie sześcio miesięcznym od dnia ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkim Poznańskim zgłosił swe prawa i złożył oświadczenie co do nadania wniosku, gdyż w przeciwnym razie hipoteka może być umorzona.

Wągrowiec, dnia 27 listopada 1947 r —

Sąd Grodzki.

11

4. Zg. 64/47. Na wniosek Agnieszki Maciejewskiej, zamieszkałej w Książu, powiat Śrem, wszczęto postępowanie o uznanie za zmarłego jej męża Jana Maciejewskiego, ur. 12. 12. 1880 r. w Mchach, pow. Śrem, syna Walentego i Józefy z d. Sroka, który od 1907 r. mieszkał w Westfalii, w roku 1920 udał się do Francji, stamtąd pisał do żony swej do roku 1932, po czym nie dawał o sobie żadnej wiadomości.

Wzywa się zaginionego, aby najpóźniej do dnia 1 sierpnia 1948 r. zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Śremie, gdyż w przeciwnym razie może zostać uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły on nich Sądowi.

Śrem, dnia 7 stycznia 1948 r. — Sąd Grodzki.

12

4. Zg. 72/47. Maria Jeżewicz, zamieszkała w Nowinkach, powiat Śrem wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Ludwika Jeżewicza, ur. 31. 7. 1894 r. w Mosinie, syna Teodora i Marianny z d. Jaworska, emerytowanego urzędnika celnego, ostatnio zamieszk. w Dru-

zynie, powiat Śrem, który w roku 1943 został aresztowany przez gestapo, przebywał na t. zw. forach poznańskich, potem w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu następnie w obozie koncentracyjnym w Mauthausen— filia Ebensee, gdzie w jesieni 1944 r. miał umrzeć.

Wzywa się wyżej wymienionego, aby w przeciągu 3 miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Śremie, gdyż w przeciwnym razie może zostać uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nich Sądowi.

Śrem, dnia 7 stycznia 1948 r. — Sąd Grodzki.

ZAPISY W REJESTRZE MAJĄTKOWYM

6

V. R. M. 87. W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś przy Nr. 87, że małżonkowie Dworczak Józef, rolnik z Niechłodu, powiat Leszno i Marta z domu Linke, umową notarialną z dnia 28 stycznia 1936 r., ustanowili ogólną wspólność majątkową bez wykluczenia dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Leszno, dnia 10 stycznia 1948 r. — Sąd Grodzki.

7

V. R. M. 86. W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś przy Nr. 86, że małżonkowie Dudziak Stanisław, rolnik z Niechłodu, powiat Leszno i Helena z domu Śliwińska, umową notarialną z dnia 10 lutego 1939 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Leszno, dnia 10 stycznia 1948 r. — Sąd Grodzki.

8

V. R. M. 88. W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś przy Nr. 88, że małżonkowie Kordus Alfons, rolnik w Hersztupowie, powiat Leszno i Jadwiga z domu Siniecka, umową notarialną z dnia 15 maja 1939 r., ustanowili ogólną wspólność majątkową, wedle przepisów kodeksu cywilnego, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Leszno, dnia 12 stycznia 1948 r. — Sąd Grodzki.

9

A. R. M. 89. W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś przy Nr. 89, że małżonkowie Franciszek Bartkowiak, rolnik z Robczyska, powiat Leszno i Cecylia z domu Olejnik, umową notarialną z dnia 24 marca 1939 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Leszno, dnia 28 stycznia 1948 r. — Sąd Grodzki.

10

V. R. M. 90. W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś przy Nr. 90, że małżonkowie Franciszek Samol, rolnik z Włoszakowic, powiat Leszno i Marianna z domu Gąd, umową notarialną z dnia 18 listopada 1938 r., ustanowili ogólną wspólność majątkową, wedle przepisów kodeksu cywilnego, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Leszno, dnia 28 stycznia 1948 r. — Sąd Grodzki.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy 45,— zł; zagubione dokumenty pojedynczy wyraz 8,— zł; prenumerata za I kwartał 300,— zł. Cena za pojedynczy egzemplarz 50,— zł

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V4023 Poznański Dziennik Wojewódzki

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Tłoczono w Drukarni PPZG. Okr. Poł. w Poznaniu, ul. Składowa Nr 3 — 819/48

K-50606